

[Jens Thomsen.]

trækkende at betale flere Skatter; men det er dog mere lykkeligt i dette Tilfælde at være blandt dem, der skal betale, end at være blandt dem, der skal modtage.

I Virkeligheden er det jo dog uværdigt for et Samfund at byde flittige, dygtige og sparsommelige Mennesker, der udfører et stort og dygtigt samfundsnødvendigt Arbejde, Understøttelse i Stedet for en rimelig Løn. Monopolindehaverne af Valutaattester og de andre Beskyttelsesmonopoler har Monopol paa at brandskatte alle Forbrugere, og det kan jo være betimeligt at fratage dem noget af denne Forøring. Men det var dog mere rimeligt at afskaffe de urimelige Indtjeningsmuligheder og de meningsløse Forrentningsmuligheder, som vi ser gaar helt op til 50 pCt. af den Kapital, som er bundet i Virksomhederne, og i Stedet for dette System at give lige Arbejdsvilkaar for samtlige Erhverv.

Det foreliggende Lovforslag bevirker, at den Skatteyder, der har haft en Merindkomst paa 100 000 Kr., maa tilbagebetale 20 000 Kr. i Form af Merindkomstskat. Det er en beskeden Tilbagebetaling under Forudsætning af, at Merindkomsten hidrører fra en Monopolforøring, men ogsaa kun, hvis det drejer sig om en saadan Forøring. Merindkomstskatten kan ogsaa stamme fra et mangeaarigt ihærdigt Arbejde gennem et Studium eller andet dygtigt personligt Arbejde, og i saadanne Tilfælde vil Merindkomstskatten virke uretfærdigt. Den Mand, der ved Flid og Dygtighed en Gang i sit Liv tjener f. Eks. 100 000 Kr. i et Aar, har daarligere Raad til at betale Merindkomstskat, end den Skatteyder har, som tjener 100 000 Kr. Aar efter Aar.

Men disse Urimeligheder kan med god Vilje rettes i Lovforslaget. Ud fra den Betragtning, at Lovgivningsmagten har Ansvaret for de fleste af de urimelig store Indtægter, er mit Parti rede til en velvillig Behandling af Lovforslaget, saaledes at Regeringen faar i sin Magt med den ene Haand at tage en beskeden Part af den Overflod, som den i Forvejen har givet med den anden.

Med Hensyn til Tvangslaanene kunde vi tænke os, at Udskrivningen i nogen Grad overflyttedes fra Formuerne til Indtægterne, fordi Formueskatterne virker langt mere uensartet end Indkomstskatterne, idet en Formue af en bestemt Størrelse betaler samme Formueskat, hvad enten Formuen har en Forrentning af 3 pCt. eller 10 pCt., eller den eventuelt er anbragt i en eller anden Ejendom, hvor den ingen Forrent-

ning giver. Man har ogsaa set Tilfælde, hvor en Skatteydere samlede Indtægt paa Grund af Formueskatten ikke kunde dække Skatteudskrivningen. Ved de store Indtægter er der altid Raad til en saadan Tvangsopsparring, som Skatteudskrivningen jo i Virkeligheden er, men en Skatteydere disponible Kapital svarer jo ikke altid til Formuens Størrelse.

Jeg vil ogsaa gerne spørge den højtærede Minister, om der ikke findes en Del Formuer, der er helt fritaget for at svare Formueskat. Jeg tænker i denne Forbindelse navnlig paa Forsikringsselskaberne, som spiller en meget stor Rolle paa Laanemarkedet; jeg antager, at disses mægtige Kapitaler er fri for at svare Formueskat. Her i det høje Folketing blev det oplyst, at Arbejdsløshedsforsikringen ejer, saa vidt jeg husker, 60 Millioner. Af en saadan Formue vil en almindelig Skatteyder betale 954 545 Kr. i Skat, og der kunde maaske her være Grund til at udligne Formuebeskatningstrykket, saa at det blev noget mere retfærdigt, end det er i Øjeblikket.

Mit Parti kunde endvidere tænke sig, at visse Indtægter blev underkastet en mere vidtgaaende og fornuftigere Merindkomstskat; vi kunde tænke os op til 90 pCt. Blandt saadanne Indtægter vil jeg her nævne den Part af Dobbeltpensioner, som overstiger en enkelt Pension, og den Del af Ministerpensioner, der overstiger, hvad de nugældende Pensionsregler betinger.

I Fremsættelsen af Merindkomstskatteforslaget ligger en Erkendelse af, at man er gaaet for vidt med at tage Landbrugets Eksporthæder og forære til Monopolindehavere, og at man derfor ønsker at tilbage tage en Part af disse Forøringer. Denne Erkendelse tager mit Parti som et godt Varsel for Fremtiden om bedre Forstaaelse af Landbrugets Arbejdsvilkaar, og vi haaber, at denne Forstaaelse fortsat vil føre til positive Foranstaltninger til Opfyldelse af Landbrugets retfærdige Krav.

Ved enhver Skattelov er Formaalet at udnytte Skattekloderne, men det kan jo ogsaa være formaalstjenligt at mindske Skatteaarsagerne. En af Aarsagerne til nærværende Lovforslags Fremkomst er den store Arbejdsløshed. Beskæftigelsesspørgsmaalet har derfor stor Betydning i Forhold til nærværende Lovforslag. Af Forhandlingen her i Salen i Gaar fremgik det, at der foreligger et væsentligt Modsætningsforhold mellem Opfattelsen hos forskellige Ministre af, om en høj eller en lav Kornpris fremmer Dyrkningen af Sukkerroer og Kartoffler til Foderbrug, og om Beskæftigelsen i Land-